

PAULO COELHO

Piedra Irmağı'nın
Kıyısında Oturdum
Ağladım

51. BASKI

Çeviri: AYKUT DERMAN

♥ can
çağdaş

PAULO COELHO
PIEDRA IRMAĞI'NIN
KIYISINDA
OTURDUM AĞLADIM

Can Çağdaş

Piedra Irmağı'nın Kıyısında Oturdum Ağladım, Paulo Coelho

Çeviri: Aykut Derman

Na margem do rio Piedra eu sentei e chorei

© 1994, Paulo Coelho

© 1997, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin Türkçe yayın hakları Sant Jordi Asociados Agencia Literaria

S.L.U. (Barcelona, İspanya) aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

www.paulocoelhoblog.com

1. basım: 1997

51. basım: Haziran 2020, İstanbul

Bu kitabın 51. baskısı 2000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Türkmenler Matbaacılık Reklam San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 43087

ISBN 978-975-07-2873-0

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750728730

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

PAULO COELHO
PIEDRA IRMAĞI'NIN
KIYISINDA
OTURDUM AĞLADIM

ROMAN

Çeviri

Aykut Derman

♥can

Paulo Coelho'nun Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Simyacı, 1996

Beşinci Dağ, 1998

Veronika Ölmek İstiyor, 2000

Şeytan ve Genç Kadın, 2001

Işığın Savaşçısının Elkitabı, 2003

On Bir Dakika, 2004

Zâhir, 2005

Hac, 2006

Portobello Cadısı, 2007

Kazanan Yalnızdır, 2009

Brida, 2010

Eliş, 2011

Akra'da Bulunan Elyazması, 2012

Aldatmak, 2014

Casus, 2016

Hippi, 2018

PAULO COELHO, 1947'de Brezilya'nın Rio de Janeiro kentinde doğdu. Kendini tümüyle edebiyata vermeden önce tiyatro yönetmenliği, oyunculuk, şarkı sözü yazarlığı ve gazetecilik yaptı. 1986'da yayımlanan *Hac* adlı ilk romanının ardından gelen *Simyacı*'yla dünya çapında üne erişti. *Simyacı*, XX. yüzyılın en önemli yayıncılık olaylarından biri oldu, 56 dile çevrildi ve 65 milyon sattı. Coelho, *Brida* (1990) *Piedra Irmağı'nın Kıyısında Oturdum Ağladım* (1994), *Beşinci Dağ* (1996), *Işığın Savaşçısının Elkitabı* (1997), *Veronika Ölmek İstiyor* (1998), *Şeytan ve Genç Kadın* (2000), *On Bir Dakika* (2003), *Zahir* (2005), *Portobello Cadısı* (2006), *Kazanan Yalnızdır* (2008), *Elif* (2011), *Akra'da Bulunan Elyazması* (2012), *Aldatmak* (2014) ve *Casus* (2016) gibi yapıtlarıyla sürekli olarak yükselen listelerde yer aldı. 81 dile yayımlanan kitaplarının toplam satışı 225 milyonu geçti. Bugüne kadar pek çok ödül ve nişana değer görülen Coelho, Birleşmiş Milletler Barış Elçisi ve Brezilya Edebiyat Akademisi üyesidir.

AYKUT DERMAN, 1942'de İstanbul'da doğdu. İÜ Fransız Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'nı bitirdi. Yıldız Teknik Üniversitesi'nde okutmanlık yaptı. 1970'ten bu yana çeviriler yapmaktadır. Gaston Bachelard, Fernand Braudel, Alberto Giacometti, Béatrice Lenoir, Françoise Balibar, Milan Kundera, Pascal Quignard, Paulo Coelho, Michel del Castillo, José Saramago, İsmail Kadare, Alina Reyes, José Frèches gibi pek çok yazarın eserlerini Türkçeye kazandırmıştır. Derman'ın yetmiş yakın çevirisi vardır.

Sevgide birleşmeleriyle
Tanrı'nın kadın yüzünü görmemi
sağladıkları için I.C. ve S.B. için;

ilk saatin eşlikçisi, sevgisi ve heyecanıyla
çevresini çoşturan Monica Antunes için;

Paulo Rocco'ya, birlikte sürdürdüğümüz
savaşımın sevinci, karşılıklı tartışmalarımızın
saygınlığı için;

Matthew Lora'a, *Yi Jing*'in bilgelik dolu,
"Direnmek gerekir," diyen
o satırını unutmadığı için.

Ve hikmet bütün kendi oğulları tarafından
tasdik olundu.

“Luka”, 7:35

Yazarın Notu

Bir adayı ziyaret etmekte olan bir İspanyol misyoneri, üç Aztek rahibiyle karşılaşır.

“Nasıl dua edersiniz?” diye sorar onlara.

“Tek bir dua biçimi biliriz biz,” diye cevaplar Azteklerden biri. “Şöyle deriz: ‘Tanrım, sen üçsün, biz üçüz. Merhametini esirgeme bizden.’”

“Güzel bir dua,” der misyoner. “Ama Tanrı’nın sizden tam olarak beklediği dua değil bu. Ben size çok daha iyi bir dua öğreteyim.”

Din adamı onlara bir Katolik duası öğretir ve İsa’nın öğretisini yaymak üzere yoluna devam eder. Yıllar sonra, onu İspanya’ya geri götüren gemi aynı adaya bir daha uğrar. Üst güverteden bakarken o üç rahibi kıyıda yine görür ve onlara el sallar.

Bunun üzerine üç adam, suyun üstünde yürüyerek ona doğru ilerlemeye başlar.

“Peder! Peder!” diye bağırır içlerinden biri, gemiye yaklaştığında. “Tanrı’yı hoşnut kılan o duayı bize yeniden öğret, biz onu bir türlü anımsayamadık.”

“Hiç önemi yok,” der, mucizeyi gören misyoner. Ve Tanrı’dan, onun her dili bildiğini daha önce akıl edemediği için, af diler.

Bu öykü, benim bu kitapta anlatmaya çalıştığım şeyi çok iyi açıklıyor. Bizler, çevremizi saran her şeyin olağanüstü olduğunun ender olarak farkına varıyoruz. Mucizeler hemen çev-

remizde gerçekleşiyor, Tanrı'nın işaretleri bize yol gösteriyor, melekler bize seslerini duyurmaya çalışıyor – ne var ki bize, Tanrı'ya ulaşmanın belirli formülleri ve kuralları olduğu öğretildiğinden, bütün bunlara hiç dikkat etmiyoruz. Onun her yerde bizimle birlikte olduğunu anlamıyoruz.

Geleneksel tapınma usulleri önemli. Bu usuller, birlikte tapınmanın ve dua etmenin deneyimini başkalarıyla paylaşmamızı sağlıyor. Ama hiç unutmamalıyız ki, dinsel deneyim her şeyden önce, Tanrı sevgisinin *uygulanmasına* dayanır. Sev-gideyse, kural yoktur. Din kitaplarının buyruklarını yerine getirmeye çalışabiliriz, yüreğimizi denetim altına almaya çabala-yabiliriz, belirli davranış biçimlerini benimseyebiliriz; ama bütün bunlar bir işe yaramayabilir. Her şeye karar veren kendi yüreğimizdir; onun karar verdiği şeyse, artık bizim yaşamızdır.

Her birimiz, bunun böyle olduğunu bize belleten deneyimler yaşamışızdır. Zaman gelmiş, gözyaşları içinde şöyle dediğimiz olmuştur: “Değmez bir sevgi uğruna acı çekiyorum.” Acı çekeriz, çünkü aldığımızdan daha fazlasını verdiğimizize inanırız. Acı çekeriz, çünkü sevgimiz karşılıksız kalmıştır. Acı çekeriz, çünkü kendi kurallarımızı karşımızdakine benimsetememiştir. Ama boş yere acı çekeriz, çünkü gelişmemizin tohumu sevginin içindedir. Ne kadar çok seversek, dinsel deneyime o kadar yaklaşmış oluruz. Aydınlığa gerçekten ulaşmış olanlar, ruhları sevgiyle yanıp tutuşanlar, yaşadıkları dönemin tüm önyargılarına karşı durabiliyorlardı. Şarkılar söylüyor, gülüyor, yüksek sesle dua ediyor, dans ediyor, Aziz Paulus'un “kutsal çılgınlık” dediği şeye katılıyorlardı. Neşeliydiler, çünkü seven kişi, neyi olursa olsun yitirme korkusuna kapılmadan, dünyayı yenmiştir. Gerçek sevgi, kendini tümüyle vermektir.

Piedra Irmağı... bu, kendini verişin önemi üzerine yazılmış bir kitaptır. Pilar ve eşlikçisi, kurgusal kişilerdir, ne var ki Öteki Yarımızı arayışımızda, kaçınılmaz olarak karşı karşıya kaldığımız bir sürü çatışkının simgesidirler. Korkularımızı er geç yenmemiz gerekiyor – çünkü Tanrı'nın yolu, sevginin günlük deneyimlerinden geçiyor.

Keşiş Thomas Merton şöyle diyordu: “Ruhani yaşam, sevgiden başka bir şey değildir. İnsan, iyilik yapmak, yardım etmek ya da birini korumak istediği için sevmez. Böyle davranırsak, gelecek için basit bir şeyi hedeflemiş oluruz ve kendimizi eli

açık ve bilge kişi olarak görürüz. Bu davranışın sevgiyle hiç ilgisi yoktur. Sevmek, başkasıyla birleşmek, onda Tanrı'nın kıvılcımını keşfetmektir.”

Dileğim, Pilar'ın Piedra Irmağı kıyısında döktüğü gözyaşlarının bize bu birleşmenin yolunu açabilmesi.

P. C.

Piedra Irmağı'nın kıyısında...

... Oturdum ve ağladım. Efsaneye göre, bu ırmağın sularına düşen her şey, yapraklar, böcekler, kuştüpleri, bunların hepsi ırmağın yatağında taşa dönüşürmüş. Ah! Yüreğimi bağrımdan söküp, akıp giden sulara atabilmek için neler vermezdim... Hiç acım kalmazdı o zaman, hiç pişmanlık kalmazdı içimde, anılarım olmazdı hiç.

Piedra Irmağı'nın kıyısında oturdum ve ağladım. Kışın soğuğu, yüzümdeki yaşları hissettirdi bana ve bu yaşlar, önümden akıp giden donmuş sulara karıştı. Bu ırmak bir yerlerde bir başka ırmağa kavuşuyor, sonra bir başkasına ve bütün bu sular, gözlerimden ve gönlümden çok uzaklarda, sonunda denize kavuşuncaya kadar böylece akıp gidiyor.

Gözyaşlarım böylece çok uzaklara akıp gitsin ve aşkım, bir gün onun için ağladığımı hiç bilmesin. Çok uzaklara aksın gözyaşlarım ve ben, ırmağı, manastırı, Pireneler'deki kiliseyi, birlikte yürüdüğümüz yolları unutayım.

Yolları unutacağım, dağları ve düşlerimin tarlalarını, o düşler ki benim düşlerimdi ve ben bunun bilincinde değildim.

O büyümlü ânı anımsıyorum, o andan başlayarak bir "evet" in ya da bir "hayır" ın varlığımızı tümüyle değiştirebileceği o ânı. Çok gerilerde kalmış gibi geliyor bana,

oysa aşkımı buluşumdan, ardından da onu yitirişimden bu yana ancak bir hafta geçti.

Piedra Irmağı'nın kıyısında yazdım bu öyküyü. Ellerim donmuştu, bükülmüş bacaklarım giderek ağırlaşıyordu ve her an soluklanmam gerekiyordu yazarken.

“Yalnızca içinde bulunduğun ânı yaşamaya çalış. Eskiye anımsamak, bizden daha yaşlılara özgüdür,” diyordu sevdiğim adam bana.

Aşk belki de vaktinden önce yaşlandırıyor bizi; sonra, gençlik uçup gittiğinde yeniden gençleşmemizi sağlıyor. Ama o anları unutmaya olanak var mı? İşte bu yüzden yazıyorum ben, hüznü hasrete dönüştürmek, yalnızlığı anılara dönüştürmek için. Bu öyküyü bitirdiğimde, kaldırıp Piedra Irmağı'na atabilmek için – böyle demişti beni ağırlayan kadın. O aziz kadının ağzından söylesem, ateşin yazdığını böylelikle sular söndürebilirdi.

Bütün aşk öyküleri birbirine benzer.

Günümüzün en çok okunan yazarlarından biri olan Paulo Coelho, bu romanında Tanrı'nın kadın yüzünü keşfediyor. Mucizevi bir güce sahip, kendini dine adanmış bir erkek ve onun aşkı isteyen, bu aşkı Tanrı'yla bile paylaşmaya yanaşmayan bir kadın: Pilar. Güçlü, ayakları yere sağlam basan bir kadın olan Pilar, çocukluk yıllarında yakın arkadaş olduğu bir erkekle on bir yıl sonra karşılaşır, onun büyüüne yeniden kapılır. Oysa genç adam onun duygularını paylaşıp da karar verememekte, arzularını özgür bırakmamaktadır. Birlikte çıktıkları bir yolculuk, Pilar'ın yüreğini değişik deneyimlere açar. Yaptıkları bu uzun yolculuk boyunca, kendi yazgılarının ardına düşen çift, bir çözüm bulabilecek midir? *Piedra Irmağı'nın Kıyısında Oturdum Ağladım*, çok farklı bir tutkuyu anlatıyor.

"Gerçek aşkın koşulsuz bir teslimiyet olduğunu anlatan eşsiz bir metin."

Fabio Garbaro, *La Settimana*

"Paulo Coelho, eğer yirmi yaşında olsaydım, bu kitabı yanıma alırdım, tüm dünyayı dolaşırdım."

Bernard Pivot, *Boullion de Culture*

#tanrı #kadın #sofuluk #teslimiyet #aşkveinanççatışması #kadımgücü

 can

canyayinlari.com | [f](#) | [i](#) | [v](#) canyayinlari

roman

ISBN 978-975-07-2873-0

9 789750 728730